

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

istorio disceptata sint, vitio id factum: neque ab-
usum hunc fraudi sibi esse debere. Re diu multum-
que magnis verimque causidicorum studijs non
sine Reformationis summo dedecore, agitata, à
Curia decretum fuit, non obstante quacumque
exceptione, Præfectum iudicio se sistere, simulque
Ministrum cum duobus senioribus ad interrogata
respondere debere. Tum vero omnis deformata,
multum tum pollens, Galliarum pars Præfecti patro-
cinium suscipere, de iniuria coram rege expostu-
lare, quod scilicet Curia regulas ipsorum religio-
ni præscribere auderet. Quid multis? Res ad pri-
uarum Consilium à rege reuocata tandem omnino
Consistorialium fratrum studio suppressa est.
Huic facto plane germanum est illud quod in
Sanctionibus accidit: vbi Augeaci toparcha, vt ra-
biem vxoris contra pellicem expleret, pro concio-
ne venustam iuuenulam nominauit, cum qua re
habuisset; quæ ex hac occasione libidinosa iuuen-
tuti, sollicitè eiusmodi feras venanti, præda dein-
de fuit. Quod si omnia eiusmodi exempla quæ in
Gallia nostra contigerunt, congerere huc velim;
equidem non Caput, sed ingens volumen conscri-
pturus sim. Ex paucis his tamen Lectori facile erit
de ceteris iudicium ferre. Iam ad ea quæ restant
pergamus.

VIII. Genearum civilis magistratus quoque Con-
sistorio interest, vnde sæpe criminales actiones
reis deinde intentantur. Quis tale Consistorium
Hispanica Inquisitione nocentius esse neget? In
Gallijs, post Edictum quod à Ianuario vocant, pro-
mulgarum, regijs Officiarijs aditus permissus fuit,
tam ad actiones melius elucidandas, quam impe-
diendum ne quid contra regis auctoritatem reg-
nique vtilitatem fieret. At seruitute hac liberata
postea Consistoria, non amplius rerum ad religio-
nem, sed ab bellum potius eiusque gereudi ratio-
nes pertinentium disceptationi inseruiuerunt. In
his enim pacis ac belli consilia procusa, in his con-
spiraciones factæ sunt; ex his schismata, rebello-
nes ac seditiones, tamquam ex equo Troiano pro-
dierunt quæ omnia suaves isti homines Reipublice
negocia appellant. In his colliguntur numi, decer-
nuntur delectus, distribuuntur prouinciæ, consti-
tuuntur duces, vt paucis dicam, nihil aliud sunt
hæc Consistoria quam seditionis fomites, tubæ
belli, omniumque malorum incudes, vt in quibus
etiam de Regibus ac Principibus in ordinem re-
digendis consilia suscipiuntur. Anno M. D. L-
XXVII. literæ à Beza ad Aquitaniarum Ministros

scriptæ, interceptæ sunt, quibus eos monebat, da-
rent operam, ne in ciuitates suas, velut liberæ, ad in-
suar Rupellenfis illius conformatas Respublicas, vlli du-
ces aut Præfecti, nisi à Consistorio & Synodo approbati
reciperentur. Sed Consistorijs istis multum de pri-
stino splendore decessit. Vt enim olim in coop-
tandis collegis nimis morosi erant; ita iam vltro
quoscumque prensant, & si è Nobilitate quis in-
teresse velit, honori id sibi ducunt. In his etiam
plaustra querelarum plerumque congeruntur. Est
enim istorum hominum mos, vt quum male alios
tractent, male tamen ab alijs tractari se conque-
rantur, ac veteres iniurias non modo non emen-
dent, sed nouis etiam cumulent. O pulcrum Cal-
uini Reformationem! qui vnà cum puluisculo au-
ricularum Confessionem omnino expurgauit:
quæ tamen mors diaboli, & peccati est exter-
minatio. Cur tibi odiosum ac suspectum est, quod
ab omni antiquitate semper fuit vsurpatum? (a)
Ridicule enim, immo impie ineptus est centonum
ille confarcinator, qui proximis trecentis annis
Confessionem hanc in Ecclesia primum vtitari
cepisse ait. S. Augustinus inquit, Non satis esse Deo
confiteri, sed rogandum esse sacerdotem, conscientiamque
penitus esse denudandam atque exonerandam. S. Basi-
lius his peccata confiteri necessarium esse dicit, quibus
diuinorum dispensatio mysteriorum commissa est. Qui
enim perfectam agere volebant penitentiam,
peccata sua sanctis confitebantur. Et in Euangelio
scriptum legimus, populum S. Ioannis Baptiste, in A-
gus vero baptizatos Apostolis peccata sua confessos esse.
Quod si, Caluine, auricularis hæc Confessio tibi
non placet, cur non illam saltim, quæ in rifica Eccle-
sia vtitari fuisse non ignoras restituis, vt animi sui
iteriora omnibus quisque sordibus expurget?
Confessioni sane publicæ auricularem olim tem-
pore Nestorij Constantinopolitani Episcopi iun-
ctam fuisse, negari non potest (b) Equidem & hoc
te non latet quanta incommoda ac scandala ex
publica illa Confessione nasci soleant, eo potissi-
mum quod homines maxime verecundi suam ipsi
turpitudinem reuelare non sustineant, sicque à pen-
nitentia absterreantur, & plena peccatorum ex-
piatione defraudentur. Recte ergo ac sapienter in
priuata hac Confessione Ecclesia acquiescit, quæ
tuus

a S. Dion. epist. ad Demoph. S. Cyrill. lib. 3. in Leuit.
S. Cypr. Ser. de lapsis. S. Aug. com. 10. serm. 50. S. Chry-
sost. in Matt. hom. 3. Orig. in Ps. 33. b Hist. trip. lib. 9. cap.
25.

tus quoque affecla Oecolampadius probauit, inquietans (c) Confessionem illam quam auricularem uocant, neminem pietatis amantem reijcere atque improbare debere. Et successor tuus Beza ipse fatetur, Oralem Confessionem & publicam absolutionem semper in bene ordinatis Ecclesijs fuisse usitatas. Eadem nihilominus ad gustum tuum non fuit, eo quod nimis isti reformationis licentiæ aduersaretur. Sed iam credo alia de nouo reformata religio expectanda nobis est, quæ tuam illam tantopere deformatam reformet. Interim uero iure dicere possumus, Miserabilem esse illum statum, in quo conscientia à nemine alio quam à seipsis gubernatur.

DE TEMPLIS, PRECIBUS,
cantu, alijsque ceremonijs Cal-
uinistarum.

CAPUT X.

ARGUMENTUM.

- I. Christiana Ecclesia à Calvinistis deiecta & uastata.
- II. Qualia sint Calvinistarum templa.
- III. Calvinismus etiam quum maximè uiguit, in horreis exercitus.
- IV. Concionum ordo, & irreuerentia erga Deum.
- V. De Concionum anteambulis.
- VI. De Ministrorum habitu: & quali in primitiua Ecclesia sacrorum ministri uis sint.
- VII. Similitudo Christiana Ecclesia cum Naui.
- VIII. In Catholicis Ecclesijs omnia uocalia; in Calvinisticis omnia muta sunt.
- IX. Precandi apud Calvinistas modus.
- X. Confusio in Cantu.
- XI. Quid in Concionibus frequentissime inculcent ministri.
- XII. Quam irreligiose sacra apud Calvinistas obeantur.

I. **T**Am primis illis è Paganismo in Ecclesiam ingressis Christianis, quam eorum posteris, ingens semper desiderium fuit ac studium templa atque Oratoria, quæ domus Dei uocantur, extruendi, ut omnes primitiuae Ecclesiae Historiographi testantur. Nilominus tamen Magdeburgenses Centuriatores impudenter asseuerant, (a) primis trecentis annis ne unius templi funda-

menta à Christianis iaci potuisse. Quid? Ergo fabulosa sunt, quæ de magnifico illo templo, Gordiano imperante, Neocæsareæ condito, quod ad S. Basilij usque tempora (b) integrum mansit, à priscis Historicis scripta sunt? Cyprianus numquid, *Templa, ait, (c) fastuosos & superbis clausa humilibus aperta esse?* Origenes certe magnum templorum stragem sub Imperatore Maximino editam describit. (d) Taceo Basilicas, Oratoria, Monasteria, quorum frequens apud ueteres scriptores est mentio. Quemadmodum ergo primis istis quasi Dei filijs nihil magis curæ fuit, quam ut diuinis, istis extruendi & debis pietatem suam ac zelum ostenderent; postremi hi ac degeneres Christiani unum id negotium sibi datum existimant, ut muros templorum diruant, tecta dei janciant, fundamenta effodiant, omnia denique solo æquent: sequuti in hoc Caluini magistri sui consilium, qui abolicis omnibus ceremonijs, uelut alter Diocletianus, etiam ipsas & des sacras diuinæ læsæ Maiestatis reas esse pronuntiavit, ac plane euerri iussit. Quam tamen hominis sententiam neque Geneuensis magistratus approbavit; sed primarium templum D. Petro sacrum conseruauit in quo passim adhuc ueteris Catholicæ ecclesiae uestigia apparent. Illud tamen indignum ualde est, quod Iesu Christi imaginem sustulerint, quum uisus ex Episcopis imago adhuc existeret. Pone cathedram Caluini, columnæ affixam, duo sunt sedilia, quibus sex Apostolorum, una cum inscriptione nominum, effigies superstant, quæ oculos ad cathedram conuertentibus undiquaque occurrunt. Visuntur ibi adhuc Catholicorum tumuli & sepulcra cum uisitata inscriptione: *REQUESCANT IN PACE.* At in Gallianostra templa multo crudelius tractata sunt, ubi Beza à Caluino ad disseminandum in patria pseudoeuangelium missus, etiam omnia idololatriæ uestigia & memoriam, uti iactabat, funditus abolere instituit. Atqui nec Ezechias, nec Iosias, nec quisquam alius priorum regum templa ueri Dei cultui antea dicata deiecisse, sed ab idololatria & superstitionibus quibus polluta erant, repurgasse leguntur. (e) Longe aliter fecerunt Reformatores nostri, qui primum suum furorem in pulcherrimum illud Aurelianense templum S. Crucis nuncupatum effuderunt. Id agre ferens

Tc Ludo-
c Oecolamp. 1. Epist. Ioan. Schluff. lib. 1. Theol. Calu. fol. 69. a. Cent. 1. b. Greg. Nic. in uis. Greg. c. Cypr. Epist. 55. d. Orig. in Ioan. c. 4. Reg. 1. 6. 18. 22.